

[Arbejdsministeren]

ger i dag, vi skal diskutere? Er det Socialdemokratiets forslag? Eller er det det, der igen og igen er lagt frem i Folketinget?

Det er det, der gør det så svært at diskutere med Socialdemokraterne: de skriver ét, de lægger ét frem i Folketinget, men taler på en helt anden måde. Og når man afslører hulheden i deres talemåder, svarer de ikke på angrebene.

Jeg håber, jeg har gjort det såpas klart nu, at jeg i næste runde i det mindste får et svar fra hr. Svend Auken, og så kan jeg selv undersøge stemmeprocenterne i Brasilien eller Uruguay eller Rusland, hvis det er det, der skulle være temaet i den næste runde i debatten.

Hr. Svend Auken var inde på, at der skulle være nogle forslag fra os, som forringede situationen for lønmodtagerne, og han nævnte ferielov, funktionærlov og pensionsordninger. Den ændring af ferieloven, vi kommer med, er en forenkling, som betyder, at der kan blive flere ordninger. Det er ikke til skade for lønmodtagerne. Det er til gavn for lønmodtagerne. Det er det, der gør hr. Svend Auken bekymret, nemlig at det, vi laver, vil være til gavn for lønmodtagerne; det kan han ikke bære.

Det var nok mest typisk, at det, han var meget ked af i forbindelse med pensionsordningerne, var det helt forfærdelige, at den enkelte lønmodtager selv skulle have lov til at bestemme, om noget af den pension, han har, skulle investeres i den virksomhed, han var ansat på. Det er vel nok en forringelse af den enkelte lønmodtagers retsstilling, at han selv må få lov at bestemme over den pension, han har. Hvis den enkelte lønmodtager var bange for at investere i sin egen virksomhed, så kunne man jo bare lade være. Men hr. Svend Auken var altså bange for at lade den enkelte lønmodtager få lov til selv at bestemme. Det viser den formynderiske holdning, som hr. Svend Auken og Socialdemokratiet har i forhold til den danske befolkning.

Spørgsmålene om skattetækning osv. har skatteministeren så udmærket svaret på. Jeg skal bare udtrykke min glæde over, at det, hr. Svend Auken sagde, var, at han var bange for, at der var ganske mange, også flere end dem, regeringen regnede med, der ville anvende ordningen. Det håber jeg da er rigtigt. Det er måske det, der er baggrunden for

hr. Svend Aukens og Socialdemokratiets frygt for regeringens forslag. Man er bange for, at regeringens forslag, når de bliver gennemført, vil få så stor opbakning i befolkningen, at Socialdemokraterne vil blive fejtet ud af den politiske boldbane. Det kan jeg da godt forstå at Socialdemokraterne er bange for, men det synes jeg er et fint formål.

Hr. Svend Auken angreb også, at efter vores ordninger kunne virksomhederne vælge imellem A- og B-aktier. Jeg sagde i mit indlæg, at det kan man også efter den socialdemokratiske model. Det blev heller ikke modsagt.

Så meget til hr. Svend Auken i første runde.

Til hr. Ole Henriksen vil jeg godt sige, at jeg synes, vi skal se med sympati på, at SF lægger afstand, hver gang man siger, at SF går ind for socialismen. Vi mangler i og for sig bare, at man skifter navn og placerer sig helt anderledes. Hvis et forslag, der drejer sig om virksomhedsdemokrati og samfundsstyring af kapitalen, intet som helst har med socialisme at gøre, så kan jeg godt forstå, at fru Elisabeth Bruun Olesen smiler, for der bliver større spillerum for VS og andre partier på venstrefløj, når SF i den grad for nægter socialisme.

Det er egentlig mærkeligt, at et parti, der er socialistisk, og som fremsætter et væsentligt forslag i Folketinget, benægter, at det er et socialistisk forslag. Jeg troede, at hr. Ole Henriksen mente, at socialisme var noget godt, ikke at det var noget skidt, at socialisme var noget positivt, ikke at det var et spørgsmål.

Men det er da en interessant konstatering, der lover godt for det borgerlige Danmark, hvis socialisterne i den grad er bange for deres egen skygge, at de ikke tør vedkende sig, at deres egne forslag er socialistiske. Så det skal hr. Ole Henriksen ikke have megen bebrejdelse for.

Så kommer vi til den mere spændende del af debatten. Det er den del af debatten, hvor hr. Estrup og hr. Niels Helveg Petersen på Det Radikale Venstres vegne går ind og ganske vist konstaterer, at de principielt er tilhængere af tvungne ordninger, men det er også konstateret af hr. Svend Auken og vistnok også af hr. Ole Henriksen, at tvungne ordninger har ingen chance på denne side af et valg. Det vil sige, at hvis der skal ske